

af Regeringen oprindelig foreslaaede Bestemmelse. Jeg mente ikke at turde gøre det efter Folketingets Stilling i Fjor. Landstinget har imidlertid følt sig overbevist af den Henvendelse, Organisationen har rettet til det, og har indført de oprindelige Regeringsbestemmelser i Lovforslaget, saaledes at det nu ved Landstingets Beslutning vender tilbage hertil, saaledes som det oprindelig var forelagt af Ministeriet.

Paa et andet Punkt, hvorom der har været langvarige Forhandlinger her i Tinget, har Landstinget gjort en Ændring, nemlig med Hensyn til Spørgsmaal om Tilskuddet. Mange forskellige Forslag har været fremme i Landstinget til Løsning af dette Spørgsmaal, forskellige Ændringsforslag kom til Afstemning, og det, som sejrede, var et, som sluttede sig i Princippet til det af Folketinget foreslaaede Tilskudsfordelingsgrundlag, men saaledes, at der indsattes en Maksimalgrænse. Saaledes som denne Bestemmelse blev i sin endelige Form, kunde jeg ikke tilraade dens Vedtagelse og maatte antage, at den heller ikke vilde vinde Tilslutning her i Tinget. Jeg anmodede derfor det høje Ting om ikke at stille sig saa absolut paa dette Standpunkt, da Bestemmelsen sikkert ikke vilde kunne gennemføres. Ordføreren i Landstinget udtalte da, at Forslaget var heller ikke saaledes at forstaa.

Jeg maa antage, at hvis Folketinget vedtager Lovforslaget, saaledes at det kommer til at foreligge i en paa en eller anden Maade fra Landstingets Affattelse afvigende Form, vil der kunne finde en frugtbar Forhandling Sted mellem de to høje Ting. Jeg skal anbefale, at dette opnaas hurtigst muligt paa den Maade, Folketinget maa anse for den rette.

Kierkegaard: Det er nu tredie Gang, dette Lovforslag ligger paa Tingets Bord, og faa Lovforslag har, det tør jeg sige, været underkastede en saa indgaaende Behandling som netop Lovforslaget om anerkendte Sygekasser, og det hvad enten det gælder Folketingets eller Landstingets Behandling. Nu turde Tiden ganske sikkert være inde til, at dette Spørgsmaal fandt sin Løsning. Ja, jeg kunde have føjet til, at dette Lovforslag anstændigvis nu maa forlade Rigsdagen for at kunne blive ophøjet til Lov. For at bidrage dertil, hvad der fra Folketingets Side kan gøres i saa Henseende, vil der til anden Behandling blive stillet Ændringsforslag om, at Lovforslaget føres tilbage til den

Skikkelse, det fik ved Folketingets Vedtagelse i Fjor, for at der derigennem kan banes Vej for en direkte Forhandling mellem de to Ting, det eneste Middel, der er tilbage, og det eneste, som er i Stand til at frelse Lovforslaget fra at strande paa nye Skær.

Staining: Paa visse Hovedpunkter er det foreliggende Lovforslag, saaledes som det er vedtaget af Landstinget, undergaaet nogle Forandringer, og desværre har det faaet en saadan Skikkelse, at det ikke kan siges at være antageligt. Jeg anerkender med de foregaaende Talere, at vi er langt fremme i Tiden, og at det vil være ønskeligt at naa til en Løsning, men som allerede antydet, er der visse Indvendinger, der rejser sig og da navnlig med Hensyn til de Hovedpunkter, som ogsaa tidligere har været fremme i Diskussionen, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes Retten til at være Medlem af de anerkendte Sygekasser skal bestemmes, Spørgsmaalet om Statstilskuddet og §§ 6 og 34, som angaar Forholdet til de saakaldte bemidlede Medlemmer; endvidere har Landstinget paa enkelte andre Punkter indført Forandringer, som jeg dog ikke skal opholde mig ved. De tre Punkter, jeg her har nævnt, er Hovedsagen og blandt disse igen naturligvis først og fremmest Spørgsmaalet om Statstilskuddet. Efter Regeringens Lovforslag vilde der blive tilført de anerkendte Sygekasser en vis Forøgelse af Statstilskuddet, med runde Tal: 230,000 Kr. til Jyllands Landkasser, 150,000 Kr. til Øernes Landkasser, 60,000 Kr. til Købstæderne og status quo bevaret for Københavns Vedkommende. Ved Landstingets Vedtagelse forrykkes dette Forhold; ikke alene bliver Statstilskuddet mindre, og ikke alene bliver der berøvet de københavnske Sygekasser en meget betydelig Del af det hidtil oppebaarne Tilskud, nemlig 54,000 Kr., men der sættes en ganske vilkaarlig Begrænsning af Statstilskuddet, som i første Omgang medfører, at der berøves de københavnske Sygekasser en Del af det hidtil oppebaarne Tilskud, i næste Omgang, at Provinsbysygekasserne maa give Afkald paa det hidtil oppebaarne Statstilskud, og atter i tredie Omgang, at Øernes Landkasser vil blive angrebet og sluttelig en Gang i Fremtiden ogsaa Jyllands Landkasser. Paa Sygekassernes Omraade maa der fornøftigvis være en vis Udvikling, en stadig Fremadskriden med Hensyn til, hvad Sygekasseinstitutionen yder sine Medlemmer, og i